

รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ครั้งที่ 30

วันพฤหัสบดีที่ 15 มีนาคม 2544

ณ ห้องประชุมอาคารสำนักงานอธิการบดี ชั้น 8

ผู้มาประชุม

1. นายพารณ	อิศรเสนา ณ อยุธยา	นายกสภามหาวิทยาลัย
2. รศ. ดร. หริส	สุดะบุตร	อุปนายกสภามหาวิทยาลัย
3. ศ. ดร. พจน์	สะเพียรชัย	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
4. ดร. ทองฉัตร	หงส์ลดาธรมภ์	"
5. ศ. ดร. ยงยุทธ	ยุทธวงศ์	"
6. นายแบ่งกอก	เชาว์ขวัญยืน	"
7. นายประสิทธิ์	ตันสุวรรณ	"
8. นายธีระพล	พฤษชาทร	"
9. นายสมิทธิ	เข้มประสิทธิ์	นายกสมาคมนักศึกษาเก่า มจร.
10. รศ. เกษม	เพชรเกตุ	คณบดี กรรมการ
11. ศ. ดร. จุลละพงษ์	จุลละโพธิ์	กรรมการสภาวิชาการ "
12. รศ. ดร. สำเริง	จักรใจ	กรรมการสภาวิชาการ "
13. รศ. ดร. อภิชาติ	เทอดโยธิน	รองอธิการบดี เลขานุการ
14. นางสุนิตย์	เทพไพฑูรย์	ผู้อำนวยการกองแผนงาน ผู้ช่วยเลขานุการ
15. นางสาวนงลักษณ์	อ่องสุวรรณ	หัวหน้างานการประชุมฯ ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้มาประชุมไม่ได้

1. นายเขมทัต	สุนทรสิงห์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
2. ดร. อาภรณ์	ศรีพิพัฒน์	"
3. ผศ. ดร. สุรพล	สุดารา	"
4. นายประมนต์	สุขวิวงศ์	ประธานคณะกรรมการส่งเสริมมหาวิทยาลัย
5. นายบริพัตร	ไชยวุฒิ	ผู้แทนนักศึกษาเก่า
6. อาจารย์ ดร. กฤษณพงศ์	กิริติกร	อธิการบดี
7. ผศ. เปี่ยมศรี	สุวรรณภูมิ	ประธานสภาคณาจารย์และพนักงาน
8. รศ. ดร. นพดล	เจียมสวัสดิ์	ผู้อำนวยการสำนัก
9. ผศ. สิริศักดิ์	ปิโยธรสิริ	อาจารย์ประจำ
10. นายสุวิชัย	เศรษฐเสถียร	พนักงานประจำ

ผู้ร่วมประชุม	1. รศ. ดร. ไพบูลย์	หังสพฤกษ์	ที่ปรึกษามหาวิทยาลัย
	2. รศ. ดร. ไกรวุฒิ	เกียรติโกมล	รองอธิการบดีอาวุโสฝ่ายวิชาการ
	3. รศ. ดร. ศักรินทร์	ภูมิตน	รองอธิการบดีอาวุโสฝ่ายบริหาร
	4. อาจารย์ ดร. เกษรา	วามะศิริ	รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา
	5. ศ. ดร. สมชาย	ชูชีพสกุล	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและสารสนเทศ
	6. อาจารย์วิสุทธิ์	ดามาพงษ์	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
	7. อาจารย์สุชาติ	เพร็ดพริ้ง	รองอธิการบดี
	8. ผศ. ดร. โสภส	สุวรรณเย็น	รองอธิการบดีวิทยาเขต
	9. ผศ. สุภาณี	เลิศไทรรักษ์	รองอธิการบดีฝ่ายบุคคล
	10. ผศ. ดร. ดวงรักษ์	นันทวิสารกุล	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
	11. ผศ. ดร. ภาณุวัฒน์	สุริยฉัตร	"
	12. ดร. พิเชษฐ์	ดุรงค์เวโรจน์	สำนักวิจัยและบริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

เริ่มประชุม เวลา 14.40 น.

วาระที่ 1 เรื่องแจ้งเพื่อทราบ

1.1 แนะนำกรรมการใหม่

นายกสภามหาวิทยาลัยแนะนำนายสมิท แซ่มประสิทธิ์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยในตำแหน่งนายกสมาคมนักศึกษาเก่า ซึ่งมาแทนพลเรือตรีสมภพ เสตะรุจิ ร.น. ซึ่งครบวาระ

นายกสภามหาวิทยาลัยในนามคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยกล่าวแสดงความยินดีต้อนรับและขอให้มาช่วยพัฒนามหาวิทยาลัยให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป

มติ รับทราบ

1.2 กรรมการสภามหาวิทยาลัยลาออก

ศาสตราจารย์ ดร. ปรีดา วิบูลย์สวัสดิ์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิได้ขอลาออกจากกรรมการสภามหาวิทยาลัย เนื่องจากเกรงว่าจะปฏิบัติหน้าที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยไม่ได้เต็มที่เพราะมีภาระงานมากขึ้น ได้แก่

1. ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการและอนุกรรมการของมหาวิทยาลัยและหน่วยราชการต่าง ๆ มากกว่า 15 ชุด และมักจะมีการประชุมซ้อนกับสภามหาวิทยาลัยฯ บ่อยครั้ง
2. สถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธรกำลังอยู่ในระหว่างการขยายงานไปสู่ศูนย์บางกะดี จึงต้องใช้เวลาเพื่อบริหารจัดการเพิ่มมากขึ้น

สภามหาวิทยาลัยรับทราบด้วยความเสียดยอย่างยิ่ง ในขณะที่ดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยท่านได้ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่สภามหาวิทยาลัยอย่างยิ่ง นายกสภามหาวิทยาลัยในนามคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยจึงขอขอบคุณ ศาสตราจารย์ ดร. ปรีดา วิบูลย์สวัสดิ์ ในโอกาสนี้ด้วย

มติ รับทราบ

วาระที่ 2 รับรองรายงานการประชุม

มติ รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ 29 วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2544 โดยไม่มี
การแก้ไข

วาระที่ 3 เรื่องสืบเนื่อง

3.1 กลยุทธ์ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ของ มจร. ในเรื่องการเป็นมหาวิทยาลัย ชั้นนำในระดับโลก

ความเดิม

1. คณะกรรมการบริหารได้เสนอให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาในการประชุมครั้งที่ 28 วันที่ 18 มกราคม 2544 ว่ามหาวิทยาลัยควรกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ของ มจร. ในเรื่องการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในระดับโลก โดยกำหนดวิสัยทัศน์ในแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 9 (2545-2549) ให้ชัดเจนและวัดได้ ดังนี้

“มจร. จะเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีอันดับ 1 ใน ASEAN ภายในปี 2549”

“To be ranked 1st among universities of technology in ASEAN by 2006”

และที่ประชุมได้มีมติให้คณะกรรมการบริหารนำข้อคิดเห็นจากสภามหาวิทยาลัยไปปรึกษาหารือกับที่ปรึกษาจากบริษัท McKinsey & Company, Inc. Thailand โดยมีนายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ คือ นาย แบนกอก เชาว์ขวัญยืน และนายประสิทธิ์ ดันสุวรรณ เข้าร่วมประชุมด้วย

2. วันที่ 26 มกราคม 2544 คณะกรรมการบริหารได้จัดให้มีการประชุมร่วมระหว่างผู้เกี่ยวข้องดังกล่าวเพื่อปรึกษาหารือตามที่ได้รับมอบหมายจากสภามหาวิทยาลัย ผลการประชุมสรุปได้ว่าที่ประชุมไม่ขัดข้องที่มหาวิทยาลัยจะกำหนดวิสัยทัศน์ดังกล่าวในแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 9 แต่ขอให้มีการปรับเปลี่ยนในระดับพื้นฐานของมหาวิทยาลัยด้วย ไม่ควรมุ่งเน้นเฉพาะแต่เรื่องการทำคะแนน

3. คณะกรรมการบริหารได้นำผลการประชุมของวันที่ 26 มกราคม 2544 เสนอสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ 29 วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2544 ซึ่งสภามหาวิทยาลัยพิจารณาแล้วเห็นควรให้มหาวิทยาลัยสอบถามความเห็นของคณบดี และผู้อำนวยการสำนัก/สถาบันว่าจะเห็นชอบในการกำหนดวิสัยทัศน์ดังกล่าวหรือไม่ เพราะการที่มหาวิทยาลัยจะสามารถไปสู่วิสัยทัศน์ได้นั้น ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องพร้อมใจร่วมกันทำงาน

ข้อเสนอพิจารณา

วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2544 คณะกรรมการบริหารได้เชิญผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน หัวหน้าภาควิชา ประธานสายวิชา ผู้อำนวยการกอง และหัวหน้าส่วนงาน จำนวนประมาณ 60 ท่าน เข้าร่วมประชุมเพื่อปรึกษาหารือและแสดงความคิดเห็นว่าเห็นด้วยกับการกำหนดวิสัยทัศน์ดังกล่าวหรือไม่ การประชุมดังกล่าวมีข้อสรุปดังนี้

1. คณะวิศวกรรมศาสตร์	เห็นด้วย
2. คณะวิทยาศาสตร์	เห็นด้วย

3. คณะศิลปศาสตร์	เห็นด้วย
4. คณะพลังงานและวัสดุ	เห็นด้วย
5. คณะทรัพยากรชีวภาพและเทคโนโลยี	เห็นด้วย
6. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	เห็นด้วย
7. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	เห็นด้วย
8. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	ไม่เห็นด้วย

เนื่องจากคณะฯ เห็นว่าวิสัยทัศน์ดังกล่าวมีเป้าหมายที่มหาวิทยาลัยคงไม่สามารถทำได้ โดยเสนอว่าควรกำหนดให้ มจร. อยู่ใน 10 อันดับแรกของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีใน ASIA

9. สถาบันพัฒนาและฝึกอบรมโรงงานต้นแบบ (สรบ.)	เห็นด้วย
10. สำนักวิจัยและบริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สวท.)	เห็นด้วย
11. สำนักคอมพิวเตอร์	เห็นด้วย
12. สำนักหอสมุด	เห็นด้วย

ทั้งนี้ คณะ สำนัก และสถาบัน มีความเห็นร่วมกันว่าในการดำเนินการเพื่อไปสู่วิสัยทัศน์ดังกล่าวมหาวิทยาลัยจะต้องสนับสนุนและให้ความร่วมมืออย่างจริงจังกับคณะ สำนัก และสถาบัน จึงจะสามารถบรรลุเป้าหมายได้

คณะกรรมการจึงนำเสนอข้อมูลต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อประกอบการพิจารณาขอความเห็นชอบในการกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ มจร. ในเรื่องการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในระดับโลก โดยขอกำหนดวิสัยทัศน์ในแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 9 (2545-2549) ดังนี้

“มจร. จะเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีอันดับ 1 ใน ASEAN ภายในปี 2549”

“To be ranked 1st among universities of technology in ASEAN by 2006”

ข้อคิดเห็นของกรรมการ

กรรมการได้พิจารณาแล้วอภิปรายอย่างกว้างขวาง สรุปได้ดังนี้

1. การตั้งเป้าหมายที่จะเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีอันดับ 1 ในอาเซียนภายใน 6 ปีนั้นเป็นเป้าที่สูงเกินไป กระบวนการไปสู่เป้าหมายดังกล่าวเป็นภาระหนักมาก ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากทุกคนในองค์กร ต้องเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร เปลี่ยนระบบการบริหารจึงจะไปสู่เป้าหมายได้ การเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กรเป็นการเปลี่ยน mind set ของคนซึ่งต้องใช้เวลาค่อยเป็นค่อยไป

ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรหันมาทุ่มเทปรับปรุงงานเดิมให้มีระบบที่ดี สร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ดีซึ่งเป็นงานรากฐานให้เข้มแข็งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างจริงจัง เมื่อปรับปรุงได้สำเร็จจะทำให้ไปสู่เป้าหมายได้ง่ายและรวดเร็ว ขณะนี้ระบบการบริหารของมหาวิทยาลัยไม่เอื้อต่อการไปสู่เป้าหมายเพราะการบริหารจัดการขาดความชัดเจน รัดกุม และเป็นระบบ หากตั้งเป้าแล้วทำไม่สำเร็จจะเสียเวลา เสียทรัพยากรและทำให้ไม่น่าเชื่อถือ

2. วิสัยทัศน์ดังกล่าวเป็นสิ่งที่ควรตั้งไว้เพื่อให้มีเป้าหมายที่ชัดเจน แต่ควรคำนึงถึงความเป็นไปได้ สิ่งสำคัญที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายคือกระบวนการ/วิธีการที่จะไปสู่เป้าหมาย และเวลาซึ่งต้องใช้เวลามากในการเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร เปลี่ยนระบบบริหาร

3. การตั้งเป้าหมายไว้สูงเป็นสิ่งที่ดี เป็นแรงกระตุ้นให้ไปถึงจุดหมาย ทำให้มหาวิทยาลัยเจริญก้าวหน้า หากทำไปไม่ถึงเป้าได้อันดับที่ 10 ในเอเชียก็ยังดีถือว่ามีการเริ่มต้น บรรลุเป้าหมายไประดับหนึ่งเป็นที่ภาคภูมิใจไม่ขายหน้า

การใช้การจัดอันดับของ Asiaweek เป็นเป้าหมายเพราะมีการจัดอันดับไว้แล้ว ความประสงค์ที่ให้ มจร. เป็น Learning Organization มีการปรับปรุงระบบบริหาร ปรับวัฒนธรรมองค์กรเป็นสิ่งที่ตั้งใจทำและอยู่ในกระบวนการดำเนินการไปสู่วิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้อยู่แล้ว ประกอบกับผลจากการหารือกับคณะ/สำนักส่วนใหญ่ เห็นด้วยที่จะไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ดังนั้นจึงควรกำหนดวิสัยทัศน์ดังที่เสนอและดำเนินการต่อไปโดยเพิ่มประเด็นการผลิตบัณฑิตให้ตรงกับความต้องการของตลาด ด้านภารกิจต่าง ๆ ก็มีเจ้าหน้าที่จากบริษัท McKinsey ช่วยเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ มีการตั้งทีมงานกลุ่มย่อย ทำแผนปฏิบัติการ มีการติดตามผล ดังนั้นคิดว่างานจะดำเนินไปได้

4. การตั้งเป้าหมายเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีอันดับ 1 ในอาเซียน เป็นสิ่งที่ควรทำเพราะเป็นจิตวิทยาในการกระตุ้นให้เกิดความมานะบากบั่นให้ไปสู่เป้าหมาย หากคณาจารย์ บุคลากรในองค์กรไม่ร่วมมือกันก็จะไม่สำเร็จ มจร. จะกลายเป็นมหาวิทยาลัยดกอันดับ ไม่เป็นที่นิยม การที่จะไปสู่เป้าหมายได้สำเร็จ ขึ้นอยู่ที่ข้อผูกพัน (commitment) และการสั่งสอน (education) และผู้เกี่ยวข้องทุกคน

การตั้งเป้าหมายที่จะเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีอันดับ 1 ในอาเซียน และการเป็น Learning Organization เป็นเรื่องเดียวกันที่จะต้องทำไปพร้อมกัน องค์กรที่จะบรรลุเป้าหมายในการเพิ่มผลิตภาพต้องมีเป้าหมายชัดเจน มีความทะเยอทะยาน แต่จะทำสำเร็จไปแค่ไหน มีทรัพยากรเพียงพอ ปรัชญาถูกต้องใหม่ เป็นอีกเรื่องที่ต้องคำนึงถึงและผู้บริหารต้องดูจุดอ่อนขององค์กร

5. เห็นด้วยว่าควรมีวิสัยทัศน์ดังกล่าวเพราะเป็นสัญญาณว่าต้องพยายามทำให้ดีที่สุดเพื่อให้ถึงเป้าหมาย ทำไปได้ 2-3 ปีแล้วค่อยมาพิจารณาว่าไปถึงไหนสามารถทำได้เพียงใด แล้วปรับให้เป็นไปตามความจริงที่เหมาะสม โดยมหาวิทยาลัยต้องให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง มีแผนชัดเจน

6. เมื่อยืนยันว่าจะเดินหน้าต่อไปเพราะคณะ/สำนักเห็นชอบให้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ดังกล่าว และตระหนักว่ามีความยากลำบากรออยู่ ต้องทำงานอย่างหนัก รวมทั้งการเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กรเพื่อให้เป็น Learning Organization และปรับให้มีระบบบริหารงานที่ดีก็เป็นส่วนหนึ่งที่ต้องดำเนินการด้วยแล้ว เป็นหน้าที่ของผู้บริหารในการที่จะหาวิธีการไปสู่เป้าหมาย

กระบวนการ/วิธีการปรับเปลี่ยนดำเนินการต่าง ๆ สามารถทำได้หลายวิธี ดังนั้นสภามหาวิทยาลัยควรต้องติดตามผลงานทุก 1-2 เดือนเพื่อดูว่าเดินไปถูกทางหรือไม่ โดยมหาวิทยาลัยต้องมีข้อมูลพื้นฐานเพื่อให้สภามหาวิทยาลัยติดตามงาน ซึ่งอาจใช้ผลการประเมินคณะและทำเพิ่มเติมในส่วนที่ขาด และ การจัดอันดับ Asiaweek เป็นข้อมูลพื้นฐานได้

7. นายกสภามหาวิทยาลัยได้เน้นให้คำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้

7.1 การตั้งเป้าหมายเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีอันดับ 1 ในอาเซียนโดยใช้การจัดอันดับของ Asiaweek เป็นเกณฑ์นั้นเหมาะสมหรือไม่ เพราะ

(1) การแข่งขันดังกล่าวต้องใช้ทรัพยากรสูง เช่น ต้องเพิ่มเครื่องมือ เครื่องทดลอง และอุปกรณ์ เพิ่มคณาจารย์ ฯลฯ ซึ่งมหาวิทยาลัยต่างประเทศได้รับการสนับสนุนจากรัฐในจำนวนที่สูงเพียงพอ แต่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยได้รับการสนับสนุนจากรัฐในวงเงินจำกัด

(2) การแข่งอันดับเป็นมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดของ Asiaweek มีผลให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นที่ต้องการของตลาดหรือไม่ เพราะปัจจุบันเป็นยุค New Economy วงการธุรกิจและอุตสาหกรรมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรผลิตนักศึกษาให้เป็น good learner

สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และเรียนรู้ตลอดชีวิตจะเป็นประโยชน์มากกว่า การทำให้ มจร. เป็น Learning Organization จะทำให้เป็นผู้นำในโลกได้ เพราะการเป็น Learning Organization จะสามารถผลิตนักศึกษาที่เป็น good learner คิดเป็นทำเป็น เกิดความร่วมมือร่วมใจในองค์กร ซึ่งเป็นการทำงานที่ไม่ต้องเสียทรัพยากรมาก อาศัยความร่วมมือร่วมใจของคนใน มจร. เป็นหลัก ซึ่งจะตรงกับความต้องการของตลาดเป็นอย่างมาก เพราะภาคเอกชนกำลังเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กรเป็น Learning Organization

7.2 อุปสรรคของ มจร. ในปัจจุบัน

การที่จะไปสู่เป้าหมายดังกล่าวเป็นภาระที่สำคัญและหนักมาก ก่อนการดำเนินงาน ควรมีการประเมินจุดแข็ง-จุดอ่อน (SWOT Analysis) ก่อน เพื่อจะได้ทราบสถานะตนเอง จากการเข้ามาเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย 2 ปีครึ่งพบว่า มจร. ควรต้องแก้ไขปัญหาดังต่อไปนี้ให้สำเร็จก่อนจึงจะไปสู่เป้าหมายได้

- (1) ผู้บริหารไม่มีเวลา
- (2) การสื่อสารด้อยประสิทธิภาพ
- (3) การประสานงานด้อยประสิทธิภาพ
- (4) มีวัฒนธรรมที่เกรงใจกันมาก ทำให้เกิดการทํางานที่ไม่ยึดหลักการ

มติ ให้ความเห็นชอบในการกำหนดกลยุทธ์ดังเสนอ ทั้งนี้ให้เสนอความก้าวหน้าในการดำเนินงานให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาทุก 6 เดือน นับตั้งแต่เดือนมีนาคม 2544

3.2 ร่างระเบียบมหาวิทยาลัยฯ ว่าด้วยครุฑีเด่นของมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2544

สภาวิชาการได้ยกร่างระเบียบมหาวิทยาลัยฯ ว่าด้วยครุฑีเด่นของมหาวิทยาลัย เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ 17 วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2543 และที่ประชุมมีมติให้นำกลับไปปรับปรุงโดยให้ข้อคิดเห็น ดังนี้

1. ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่บทบาทของครูจะเปลี่ยนไปจากเดิม "ครูเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้" เป็น "เด็กเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้" ดังนั้นการพิจารณาบทบาทของครูจะสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่หรือไม่นั้นพิจารณายากเพราะเป็นช่วงเปลี่ยนแปลง
2. บทบาทของ "ครู" ต้องเป็นทั้งผู้สอน อบรม เอาใจใส่นักศึกษามีใช้สอนอย่างเดียว "ครู" มีหน้าที่ทั้งสอน วิจัย เรียนรู้ และควรต้องได้สมดุลกัน
3. ควรเติม ข้อ 5 "ครูต้องไม่เป็นผู้บริหาร" ข้อ 6 องค์ประกอบของคณะกรรมการควรให้สภามหาวิทยาลัยทราบด้วยว่าประกอบด้วยผู้ใดบ้าง และข้อ 7 หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกจะกำหนดขึ้นมาลำบาก เพราะอยู่ในช่วงเปลี่ยนแปลงบทบาทของครู ดังนั้นจึงควรรหาข้อมูลจากสภาการศึกษาแห่งชาติ และนำมาเสนออีกครั้ง

สภาวิชาการได้ปรับปรุงร่างระเบียบมหาวิทยาลัยฯ ว่าด้วยครุฑีเด่นของมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2544 ตามคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย และอิงข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับครุฑีเด่นแบบ และโครงการครุฑีแห่งชาติ แล้วจึงเสนอมาเพื่อพิจารณา

กรรมการมีข้อคิดเห็นว่าผู้ที่กำลังดำรงตำแหน่งบริหารไม่ควรได้รับการคัดเลือกให้เป็นครุฑีเด่น เนื่องจากต้องพิจารณาหน้าที่ครูเป็นหลัก ถึงแม้บุคคลผู้นั้นจะเป็นทั้งครูที่ดีและผู้บริหารที่ดี แต่จะทำหน้าที่ครูไม่ได้เต็มที่หากเป็นผู้บริหารด้วยเพราะต้องแบ่งเวลามาทำงานด้านบริหาร ดังนั้นขณะที่ดำรงตำแหน่งบริหารจึงขาดคุณสมบัติที่จะได้รับการพิจารณาเป็นครุฑีเด่น

มติ อนุมัติร่างระเบียบ โดยให้เดิมข้อย่อยในข้อ 5 เป็น 5.1 และ 5.2

3.3 การแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารการเงินและทรัพย์สิน

จากการที่ ศาสตราจารย์ ดร. ปรีดา วิบูลย์สวัสดิ์ ได้ลาออกจากตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ มีผลให้ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการบริหารการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ดังนั้นสภามหาวิทยาลัยจึงต้องเสนอชื่อกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนใหม่แทน รองศาสตราจารย์ ดร. หริส สุตะบุตร รับไปทาบตามคุณเข้มทัด สுகนธสิงห์ เพราะท่านสนใจและเคยช่วยให้ข้อแนะนำด้านการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หากสภามหาวิทยาลัยเห็นชอบ และคุณเข้มทัดตอบรับจะดำเนินการแต่งตั้งและแจ้งสภามหาวิทยาลัยต่อไป นายกสภามหาวิทยาลัยขอให้คำนึงว่าคุณเข้มทัดเป็นผู้มีภารกิจมากเกรงว่าจะไม่มีเวลามาประชุม

มติ มอบอุปนายกสภามหาวิทยาลัยดำเนินการ และแจ้งสภามหาวิทยาลัยทราบ

วาระที่ 4 เรื่องเสนอพิจารณา

4.1 แต่งตั้งผู้อำนวยการโครงการวิศวกรรมและการบริหารการก่อสร้าง

นายพาสีทธิ์ หล่อธีรพงศ์ ได้ครบวาระการดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโครงการวิศวกรรม และการบริหารการก่อสร้าง ตั้งแต่วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2544 ที่ประชุมคณะกรรมการอำนวยการโครงการฯ ครั้งที่ 6/2543 วันที่ 28 ธันวาคม 2543 จึงเห็นชอบให้เสนอสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งนายพาสีทธิ์ หล่อธีรพงศ์เป็นผู้อำนวยการโครงการต่อไปอีกวาระหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2544 ถึง 26 กุมภาพันธ์ 2547 การเสนอแต่งตั้งดังกล่าวเป็นไปตามระเบียบสถาบันฯ ว่าด้วยการจัดตั้งและดำเนินงานโครงการวิศวกรรมและการบริหารการก่อสร้าง พ.ศ. 2540 ข้อ 10 และ 11

มติ อนุมัติแต่งตั้งเสนอ

4.2 ร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยฯ ว่าด้วยการกำหนดให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร พ.ศ. 2544

ที่ประชุมสภาวิชาการครั้งที่ 1/2544 วันที่ 22 มกราคม 2544 ได้ยกร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยฯ ว่าด้วยการกำหนดให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร พ.ศ. 2544 ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พ.ศ. 2541 มาตรา 56

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อคิดเห็นว่าพระราชบัญญัติเปิดโอกาสให้กำหนดการให้ปริญญาชั้นต่าง ๆ ใว้ นั้น มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องเปิดหลักสูตรต่าง ๆ ให้ครบตาม พรบ. ด้วยหรือไม่ เพราะขณะนี้กำลังคนและทรัพยากรของมหาวิทยาลัยไม่เพียงพอ การผลิตนักศึกษาควรคำนึงถึงคุณภาพและชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยการเปิดโปรแกรมต่าง ๆ ควรพิจารณาด้วยว่าคุ้มกับผลที่ได้รับหรือไม่

กรรมการภายในของมหาวิทยาลัยชี้แจงว่าการให้คุณวุฒิตามข้อบังคับที่เสนอมาส่งส่วนใหญ่ มหาวิทยาลัยได้ให้อยู่แล้ว เช่น การให้ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร ส่วนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงได้กำหนดขึ้นใหม่เป็นส่วนเพิ่มเติมมีรายละเอียดดังนี้

1. ประกาศนียบัตรบัณฑิตออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาภายหลังได้รับปริญญาตรี

- คณะพลังงานและวัสดุ และคณะทรัพยากรชีวภาพและเทคโนโลยีเปิดสอนระดับปริญญาโท-เอก ได้เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตควบคู่มาโดยตลอดตั้งแต่เริ่มตั้งคณะ หลักสูตร 2 ปี หลักสูตรนี้สำหรับผู้ที่ตั้งใจเรียนเพิ่มพูนวิชาความรู้ตรงสาขาที่ประกอบอาชีพ แต่ไม่สามารถลาเรียนได้นานจนจบปริญญาโท เมื่อเรียนปีแรก coursework ล้วน ๆ ผ่านก็ถือว่าจบไป 1 ชั้นจะได้รับประกาศนียบัตรบัณฑิต หากจะเรียนต่ออีก 1 ปี เป็นการทําวิทยานิพนธ์และเรียนอีก 2 วิชา

- คณะวิศวกรรมศาสตร์ เปิดสอนเพื่อเป็นการเรียนปรับพื้นฐานของผู้ที่มีได้จบสายวิศวกรรมศาสตร์เพื่อจะเรียนต่อปริญญาโทสายวิศวกรรมศาสตร์ หรือเรียนเพื่อเสริมความรู้ด้านเทคโนโลยีใหม่ๆ

2. อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี มีการให้ในคณะวิศวกรรมศาสตร์เนื่องจากแต่เดิมหลักสูตรปริญญาตรีของคณะวิศวกรรมศาสตร์ใช้เวลาเรียน 5 ปี โดยแบ่งเป็น 2 ช่วง ๆ แรก 3 ปี จะได้รับอนุปริญญา เรียนต่ออีก 2 ปีจะได้รับปริญญาตรี ต่อมาทบวงมหาวิทยาลัยให้ลดหลักสูตรเหลือ 4 ปี แต่เกณฑ์การวัดผลของ มจร. ยังคงเป็นไปตามเดิม ดังนั้นหากผู้ใดมีความจำเป็นต้องลาออก หรือเรียนไม่ไหวหากผ่านเกณฑ์อนุปริญญาาก็จะได้วุฒิอนุปริญญา

3. ประกาศนียบัตร เป็นการจําจัดโปรแกรมพิเศษระยะสั้น ๆ

4. ในส่วนที่มหาวิทยาลัยยังไม่เคยมีการออกให้ให้แก่ประกาศนียบัตรชั้นสูง ซึ่งออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาก่อนที่ได้รับปริญญาโทแล้ว เมื่อไว้สำหรับผู้ที่เรียนไปได้ถึงขั้นหนึ่งแล้วมีความจำเป็นไม่มีเวลาเรียนต่อให้จบปริญญาเอก

หลักสูตรต่าง ๆ ดังกล่าวเปิดเท่าที่จำเป็นมิได้ให้ปริญญาเปล่าเพื่อ หรือเมื่อไว้สำหรับผู้ที่เรียนไม่ไหว และเป็นการเพิ่มคุณภาพคน

มติ อนุมัติร่างข้อบังคับฯ ดังเสนอ

4.3 แผนพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549)

มหาวิทยาลัยโดยกองแผนงานได้จัดทำร่างแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) เสนอมาเพื่อพิจารณา และขออนุมัติใช้เป็นแผนในการบริหารมหาวิทยาลัยต่อไป การจัดทำร่างแผนฯ 9 ได้อาศัยกรอบข้อมูล ดังนี้

1. วิสัยทัศน์ของ มจร.
2. ร่างแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ฉบับที่ 9 ที่คณะสำนักได้จัดทำขึ้น
3. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540
4. ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9
5. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
6. ร่างแผนพัฒนาอุดมศึกษา ฉบับที่ 9
7. กระบวนทัศน์การพัฒนาโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นสภาวะการณ์ที่โลกไร้พรมแดน
8. ข้อสังเกตของผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้แก่ คุณสุชาติ เมืองแก้ว รองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย นายแพทย์ประสิทธิ์ ผลิตผลการพิมพ์ คุณประสงค์ ธาราไชย เลขาธิการสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งได้หารือกับผู้บริหารของมหาวิทยาลัยรวม 3 ครั้ง

ดังรายละเอียดตามเอกสารหมายเลข 1 และเอกสารที่ขอเปลี่ยนในที่ประชุมหน้า 83 และ 88 (เพิ่มหน่วยงานใหม่คือคณะบริหารจัดการ) ร่างแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ฉบับที่ 9 นี้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประสานงานบริหาร ครั้งที่ 1/2544 เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2544

กรรมการพิจารณาแล้วมีข้อคิดเห็นดังนี้

1. กรอบข้อมูลในการจัดทำแผนควรเพิ่มคุณลักษณะของเศรษฐกิจใหม่ (New Economy) ด้วย โดยอาจรวมอยู่ในกรอบข้อมูลที่ 7 กระบวนทัศน์การพัฒนาโลกาภิวัตน์

2. ตามแผนมีโครงการใหม่เพิ่มขึ้นถึง 20% ควรจะมีการพิจารณาบูรณาการ-รวมโครงการเก่าด้วยมิฉะนั้นจะมีปัญหาพื้นที่ดำเนินงานและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ควรจะเลือกทำเฉพาะงานที่มีทรัพยากรและความชำนาญ มหาวิทยาลัยชี้แจงว่าโครงการใหม่ที่จะเปิดนั้นเป็นการเปิดหลักสูตรใหม่ระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อเน้นการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยและเป็นไปตามความต้องการของตลาด ส่วนหน่วยงานใหม่มีได้เปิดเพิ่มมากขึ้นที่เพิ่มขึ้นเป็นกิจกรรมซึ่งจัดอยู่ในศูนย์ต่าง ๆ

กรรมการขอให้คำนึงว่าการขยายหลักสูตร/โครงการเพิ่มขึ้นมากในขณะที่บุคลากรทรัพยากรมีจำกัด และยังได้ตั้งเป้าไว้ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีอันดับ 1 ในอาเซียนภายใน 6 ปีด้วยนั้นเป็นภาระที่หนักมาก จะสามารถบริหารงานไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ ควรมีการยุบหน่วยที่ทำแล้วไม่คุ้มหันมาทำหน่วยที่คุ้มจะเหมาะสมกว่า นอกจากนี้ควรส่งเสริมงานเดิมที่มีประโยชน์แต่ทำแล้วยังไม่ได้ผลสูงสุดโดยอาจเพิ่มการกำกับดูแล เพิ่มทรัพยากรเข้าไป

จากการที่พระราชบัญญัติการศึกษากำหนดให้มีการศึกษาพื้นฐานภาคบังคับ 9 ปี และการศึกษา 12 ปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายจะทำให้นักเรียนจบ ม.6 มากขึ้น มหาวิทยาลัยจึงต้องวางแผนรองรับนักศึกษา แต่ก็ควรคำนึงถึงคุณภาพ ขณะนี้มหาวิทยาลัยกำลังมีปัญหาเรื่องกำลังคน เงินสนับสนุนจากรัฐ และการหารายได้เองได้น้อย ดังนั้นต้องพิจารณาให้ดีในการขยายงานและรับนักศึกษาเพิ่ม

การตั้งหน่วยงานใหม่ควรคำนึงถึงเกณฑ์ของสภามหาวิทยาลัยที่กำหนดไว้ว่า ต้องเป็นหน่วยงานที่เลี้ยงตัวเองได้ มีการตกลงไว้ก่อน หรือเป็นการขยายงานเดิม

3. งบวิจัยซึ่งเป็นสัดส่วนของงบรวมลดลงเป็นลำดับเกรงว่าจะไม่สอดคล้องกับการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย นั้น รองอธิการบดีอาวุโสฝ่ายบริหารชี้แจงว่า งบวิจัยมี 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นงบปกติที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐซึ่งจะได้น้อยเป็นปกติ อีกส่วนคืองบที่อาจารย์หาทุนสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอก ซึ่งมีได้รวมอยู่ในงบปกติ นอกจากนี้สืบเนื่องจากการที่สำนักงานงบประมาณได้มาเยี่ยมมหาวิทยาลัยและได้เห็นศักยภาพการทำวิจัยของมหาวิทยาลัยแล้ว ได้มีการเสนอให้จัดทำแผนมหาวิทยาลัยวิจัยเพื่อเสนอขอสนับสนุนจากสำนักงานงบประมาณ ซึ่งมหาวิทยาลัยได้จัดทำโครงการจัดตั้ง Excellence Center ซึ่งแบ่งการเสนอเป็นระยะ ๆ แรกประมาณ 500 ล้านบาทภายในช่วง 5 ปี เมื่อรวมงบประมาณส่วนนี้เข้าไปด้วยแล้ว งบวิจัยจะเพิ่มขึ้นมาก

4. มหาวิทยาลัยควรปรับเปลี่ยนทัศนคติให้สามารถหางบประมาณสนับสนุนตัวเองได้ เพื่อผลิตนักศึกษาที่มีคุณภาพ และนำ มจร. ไปสู่เป้าหมายได้โดย

- 4.1 เขียน paper ที่เป็นประโยชน์เสนอต่ออุตสาหกรรม
- 4.2 ทำโครงการวิจัย
- 4.3 ให้บริการทางวิชาการ
- 4.4 เน้นเปิดโปรแกรมบัณฑิตศึกษา
- 4.5 จัดหลักสูตรสำหรับผู้ประกอบการ

5. ปัจจุบันมหาวิทยาลัยยังไม่สามารถแสดงจุดเด่นที่ Unique กว่ามหาวิทยาลัยอื่น ๆ จึงเสนอตัวอย่างแนวทางการสร้างจุดเด่นที่แตกต่าง เช่น การวางแผนผลิตนักศึกษาควรถูกสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ผลิตนักศึกษาให้มีความสามารถโดดเด่นกว่ามหาวิทยาลัยอื่น โดยให้นักศึกษาปีสุดท้ายเข้าไปเรียนรู้งานในโรงงานอุตสาหกรรม ทั้งนี้มหาวิทยาลัยต้องสำรวจความต้องการของโรงงานอุตสาหกรรมก่อน การเข้าไปเรียนรู้งานในโรงงานอุตสาหกรรมเป็นการฝึกงานก่อนทำงานจริงโดยโรงงานไม่ต้องเสียเวลาฝึกงานอีกครั้งหนึ่ง แต่อาจมีค่าใช้จ่ายร่วมกับทางมหาวิทยาลัย

6. ควรมีการวิเคราะห์แยกหน่วยงานที่ทำกำไรได้ (Profit Center) กับหน่วยที่ต้องพึ่งเงินจากรัฐ (Cost Center) เพื่อให้ทราบสถานะและใช้เป็นแนวทางในการบริหารมหาวิทยาลัย หน่วยงาน Profit Center จะมีผลผลิตที่คุณภาพสูงเป็นที่ต้องการของตลาด เช่น โครงการ ChEPS และ C-ChEPS และการที่มีคุณภาพสูงจะสามารถไปสู่วิสัยทัศน์ของ มจร. ที่วางไว้ได้

อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และรองอธิการบดีอาวุโสฝ่ายวิชาการชี้แจงว่าปัจจุบันมหาวิทยาลัยดำเนินไปในแนว Profit Center มากขึ้นแล้ว เช่น การจัดสรรงบประมาณแบบ FTES คณะจะต้องบริหารจัดการภายในตนเองให้เพียงพอกับงบที่ได้รับ มหาวิทยาลัยจัดทำโครงการ full fee ซึ่งเป็นโครงการที่เลี้ยงตัวเองนักศึกษาจะต้องเสียค่าเล่าเรียนสูง แต่นักศึกษาปกติจะเสียค่าเล่าเรียนไม่แพงเพราะยังใช้เงินจากรัฐอยู่ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่ด้อยโอกาสด้วย

สิ้นแผนฯ 8 จำนวนนักศึกษา full fee : นักศึกษาปกติมีอัตราส่วน 2:8 ในอนาคตมหาวิทยาลัยมีแผนที่จะเปิดหลักสูตรบัณฑิตศึกษาโดยเก็บค่าเล่าเรียนสูงขึ้น และรับนักศึกษาแผน ข (ไม่ทำวิจัย) เพิ่มขึ้น โดยเรียนร่วมกับนักศึกษาแผน ก และจะเพิ่มให้มีทุนการศึกษามากขึ้นเพื่อสนับสนุนผู้ที่เรียนโดยเฉพาะนักศึกษาแผน ก ในลักษณะเป็นผู้ช่วยสอนและผู้ช่วยวิจัย

7. การจัดทำมหาวิทยาลัยเสมือน (Virtual University) ควรคำนึงถึง

7.1 วิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งแตกต่างจากการเรียนระบบปกติ

7.2 มีการลงทุนสูง และการบริหารจัดการต้องเป็นระบบ

ดร. พิเชฐ คุรุคเวโรจน์ ผู้เชี่ยวชาญด้านสารสนเทศให้ข้อมูลว่าการจะพัฒนาไปสู่ Virtual University มีหลายกระบวนการ ซึ่งต้องมีขบวนการเรียนรู้ (Learning Curve) ด้วย หากมหาวิทยาลัยใดมี Learning Curve สูงจะรุดตลาดได้เร็ว ขณะนี้ มจร. ยังขาด Learning Curve ที่เพียงพอ จึงยังไม่สามารถให้ข้อมูลด้านการบริหารจัดการได้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม มจร. มีข้อได้เปรียบทางการแข่งขัน ดังนี้

1) ประสบการณ์การสอนทางไกลที่ราชบุรี และ facility ที่มีอยู่ ซึ่งเป็น facility ที่มีคุณภาพสูง อยู่ที่ความสามารถของ มจร. ที่จะพัฒนาโปรแกรม ขยายความสามารถออกไปได้เพียงใด

2) การพัฒนาเนื้อหา (Content Development) จิตวิทยาของการเรียนรู้ต้องมีวิธีการถ่ายทอดอย่างไรถึงจะมีประสิทธิภาพที่สุด การรับรองวิทยฐานะ (accreditation) เป็นเรื่องระดับชาติที่ทบวงมหาวิทยาลัยต้องลงมาดู หากเรามี Learning Curve ก่อน อาจแนะนำสิ่งที่ถูกที่ควรได้ด้วย ซึ่งส่วนประกอบมีทั้งเรื่อง Content development, Human resource และ Infrastructure ซึ่ง Infrastructure มีหลาย model บาง model ลงทุนสูงมากอาจต้องใช้วิธีร่วมมือกับแหล่งที่มีข้อมูลอยู่แล้วก็ได้

8. เป็นเรื่องดีที่ มจร. จะมีระบบเป็นผู้ให้บริการทางการศึกษา (Education Service Provider) แต่ควรเน้นไปที่การให้ข้อมูลกับนักศึกษาในลักษณะ Information availability ที่เด็กสนใจสิ่งใดก็

สามารถค้นคว้าเองได้ ซึ่งถือว่าเป็นขบวนการเรียนรู้แนวใหม่ใกล้เคียงกับ Project Based Learning มิใช่การสอนในห้องพร้อมกันในเรื่องเดียวกันโดยใช้เทคโนโลยีช่วย ซึ่งเป็นแบบ Teacher Teaching

ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรผลิตนักศึกษาให้เด่นกว่าที่อื่นโดยวิธีการใหม่ มิใช่ปรับปรุงของเดิมให้ดีขึ้น แต่การดำเนินการวิธีใหม่สัดส่วนอาจารย์ : นักศึกษา 1:20 ไม่สามารถทำได้ เพราะ C-ChEPS 1:5 ก็ยังพบว่าสูงเกินไป

9. การกำหนดให้ มจร. เป็น Learning Organization นั้น เนื่องจาก Learning Organization เป็นเรื่องที่ลึกซึ้งและกว้างขวาง ต้องใช้เวลาเรียนรู้นาน ดังนั้นการจะเป็น Learning Organization ได้ ผู้วางแผนควรต้องเรียนรู้ให้เข้าใจก่อน

10. ควรเสริมแผนพัฒนาอาจารย์ด้วย

11. ข้อเสนอแนะในการเสนอแผนต่อสภามหาวิทยาลัย

11.1 ควรสรุปเนื้อหาให้สั้น ให้เห็นว่าในอนาคตอีก 5-6 ปีมีเป้าหมายอย่างไร บอกแนวทาง ๆ หากมีเรื่องที่ต้องพิจารณาถึงลงไปให้มีผู้แทนจากสภามหาวิทยาลัยลงไปให้ข้อคิดเห็นหลัก ๆ ในกรรมการชุดเล็ก

11.2 แผนฯ 9 ฉบับนี้ ควรรวมเรื่องวิสัยทัศน์ที่จะเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีอันดับ 1 ในอาเซียนภายใน 6 ปี ไปด้วย

11.3 การจะดำเนินงานตามแผนได้สำเร็จ ควรปรับปรุงเรื่องการประสานงาน การสื่อสาร ผู้บริหารไม่มีเวลา และวัฒนธรรมการทำงานแบบเกรงใจกัน

12. นายกสภามหาวิทยาลัยชี้ให้เห็นว่าเป้าหมายที่ 6 องค์กรแห่งการเรียนรู้นั้นมี E-School รวมอยู่ด้วย ซึ่งต่อไปน่าจะพัฒนาเป็น Faculty of Learning ผลิตครูสมัยใหม่ได้ นี่เป็นจุดก่อเกิดตัวอย่างการขยายงานเริ่มจาก E-School ขยายเป็น E-University ซึ่ง มจร. มีโครงการนำร่องอยู่แล้วคือ C-ChEPS

อนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัยมีความเห็นว่าเรื่องในวาระที่ 3.1 กับ 4.3 ควรจะ merge เข้าด้วยกันเพื่อที่ผู้ปฏิบัติจะได้ไม่เกิดความสับสน

มติ รับข้อเสนอแนะและให้นำไปหารือในคณะทำงาน และนำมาเสนอสภามหาวิทยาลัยอีกครั้งหนึ่ง

4.4 โครงการจัดตั้งสำนักบัณฑิตศึกษาและกิจการนานาชาติ

สภาวิชาการในการประชุมครั้งที่ 2/2544 วันที่ 29 มกราคม 2544 เห็นชอบให้เสนอโครงการจัดตั้งสำนักบัณฑิตศึกษาและกิจการนานาชาติ (เป็นหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นหน่วยรองรับการขยายตัวของหลักสูตรบัณฑิตศึกษา และเป็นหน่วยงานกลางดำเนินการด้านกิจกรรมต่างประเทศ ดังรายละเอียดเอกสารแนบท้ายวาระ การจัดตั้งหน่วยงานอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พ.ศ. 2541

กรรมการบางท่านมีข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการตั้งหน่วยงานใหม่ครั้งนี้ว่า

1. ขัดกับหลักการ re-engineering
2. มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นจะมีผลให้เกิดการขึ้นค่าเล่าเรียน หรือเบียดบังงบประมาณที่จัดสรรให้คณะ
3. มีผลกระทบต่อหน่วยงานเดิมที่โอนอัตรากำลังไปหน่วยงานใหม่ทำให้อัตรากำลังงานเดิมลดลง
4. โดยภาพรวมน่าจะมียุทธศาสตร์ที่ดีกว่านี้แทนที่จะตั้งหน่วยงานใหม่

รองอธิการบดีอาวุโสฝ่ายวิชาการ และรองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและสารสนเทศชี้แจงว่าแต่เดิมมหาวิทยาลัยไม่มีหน่วยงานบัณฑิตศึกษา คณะต่าง ๆ เป็นผู้ดูแลบัณฑิตศึกษาเองโดยมีส่วนร่วมเป็นผู้ประสาน แต่ปัจจุบันมหาวิทยาลัยเปิดหลักสูตรบัณฑิตศึกษาเพิ่มมากขึ้นและอนาคตจะมากขึ้นอีกตามแผน ประกอบกับผลการสัมมนากลุ่มผู้ทำงานในหลักสูตรบัณฑิตศึกษาของทุกคณะได้เสนอให้จัดตั้งสำนักบัณฑิตศึกษาเนื่องจากที่ผ่านมามีปัญหาประสานงานทั้งภายในและนอกมหาวิทยาลัย และงานกิจการนานาชาติก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาเช่นในด้านแลกเปลี่ยนนักศึกษานานาชาติ การโอนหน่วยกิต รวมทั้งการประกันคุณภาพ

แต่เดิมงานต่าง ๆ เหล่านี้กระจายอยู่ที่กองบริการการศึกษา ส่วนทะเบียนและประเมินผล และงานวิเทศสัมพันธ์จึงเห็นควรนำงานเหล่านี้พร้อมบุคลากรที่ทำหน้าที่อยู่เดิมมารวมตั้งเป็นสำนักบัณฑิตศึกษาและกิจการนานาชาติโดยไม่เพิ่มงบประมาณ สำหรับการปรับองค์กรนั้นในสำนักใหม่กิจกรรมต่าง ๆ จะดำเนินการให้เสร็จภายใน 2-3 ชั้นตอน และหน่วยงานที่โอนงานออกไปจะจับกลุ่มงานใหม่อย่างไรต้องพิจารณากันอย่างรอบคอบต่อไป

มติ อนุมัติให้จัดตั้งสำนักบัณฑิตศึกษาและกิจการนานาชาติเป็นหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

4.5 โครงสร้างการบริหารงาน E-School

สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีครั้งที่ 22 วันที่ 20 กรกฎาคม 2543 ได้ อนุมัติในหลักการจัดตั้ง E-School ขึ้นภายในมหาวิทยาลัย และต่อมาในการประชุมสภามหาวิทยาลัยครั้งที่ 28 วันที่ 18 มกราคม 2544 ได้อนุมัติแผนดำเนินการต่าง ๆ แล้ว โดยกำหนดเปิดสอนในปีการศึกษา 2544 และขณะนั้นทางโรงเรียนได้ดำเนินการรับสมัครไว้ และได้คัดเลือกเด็กเพื่อเข้าเรียนแล้ว

นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา ในฐานะประธานโครงการไลต์เฮาส์ของมูลนิธิศึกษาพัฒนา ได้เสนอว่าเพื่อให้การดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิภาพ จึงขออนุมัติดำเนินการ ดังนี้คือ

1. แต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร E-School จำนวน 11 คน ประกอบด้วย

- อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	เป็นประธาน
- ผู้อำนวยการโรงเรียน E-School	เป็นรองประธาน
- ผู้แทนของมหาวิทยาลัยฯ จำนวน 4 คน	เป็นกรรมการ
- ผู้แทนของโรงเรียน E-School จำนวน 5 คน	เป็นกรรมการ
2. การดำเนินงานของโรงเรียน

เพื่อความคล่องตัวของการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ในปีการศึกษาแรก เช่น การก่อสร้างต่อเติมอาคารเรียน การจัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์ การจ้างครู ฯลฯ มูลนิธิศึกษาพัฒนาจะรับหน้าที่บริหารโรงเรียนให้ก่อนทั้งในเรื่องวิชาการ บุคลากร ทรัพยากร โดยจะจัดซื้อจัดจ้างในนามของมูลนิธิศึกษาพัฒนา แต่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการบริหารโรงเรียน

สำหรับค่าเล่าเรียน มจธ. จะเป็นผู้รับเงิน และออกใบเสร็จให้ผู้ปกครองแล้ว มจธ. จะบริจาคเงินดังกล่าวให้มูลนิธิศึกษาพัฒนาทั้งจำนวน

โรงเรียนที่ตั้งขึ้นนี้เป็นโรงเรียนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี แต่เพื่อความคล่องตัวและการที่มูลนิธิศึกษาพัฒนาและมูลนิธิไทยคมเป็นผู้สนับสนุน มูลนิธิศึกษาพัฒนา ก็จะบริหารงาน

ในระยะเริ่มแรกไปก่อน เมื่อถึงจุดหนึ่งที่มหาวิทยาลัยพร้อมแล้ว มูลนิธิจะส่งมอบการบริหารโรงเรียนให้มหาวิทยาลัยบริหารเองต่อไป ทั้งนี้ขอให้มหาวิทยาลัยช่วยจัดหาอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนให้โดยเร็วด้วย

นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา ได้กล่าวถึงประโยชน์ที่ มจร. จะได้รับจากการตั้งโรงเรียน E-School ดังนี้

- 1) สร้างชื่อเสียงให้ มจร. ในฐานะผู้ริเริ่ม คิดค้นวิธีการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิรูปการศึกษาอย่างต่อเนื่องจากระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา
 - 2) สอดรับกับแผนการจัดตั้ง E-University ของมหาวิทยาลัย
 - 3) เชื่อมความสัมพันธ์ และแลกเปลี่ยนความรู้ด้านวิชาการกับ Media Lab, MIT และองค์กรอื่นในโลกได้
 - 4) เป็นแหล่งรายได้ให้มหาวิทยาลัยในอนาคต
 - 5) เป็นแหล่งค้นคว้าหาข้อมูล และทำวิจัยสำหรับบุคลากรในมหาวิทยาลัย
 - 6) เป็นห้องทดลองสำหรับบุคลากรที่สนใจแนวทางในการปฏิรูปการศึกษา สามารถใช้เวลาว่าง และความรู้ด้านเทคโนโลยีจากศาสตร์ต่าง ๆ มาร่วมกันคิดค้นวิธีการเรียนการสอนที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ
 - 7) เป็น show place ด้านการเรียนรู้อารมณ์แบบใหม่ที่บุคลากรทั้งในและนอกมหาวิทยาลัยสามารถเห็นผลที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม ซึ่งจะก่อให้เกิดศรัทธา ความเชื่อมั่นในวิธีการ และเป็นการเผยแพร่แนวคิดให้ขยายวงกว้างออกไป
 - 8) เป็นแหล่งผลิตเด็กไปสู่โลกยุคใหม่ และผลิตครูสำหรับการศึกษายุคใหม่รวมทั้งจะเป็นแหล่งผลิตนักเรียนและครูที่สอดคล้องกับความต้องการของมหาวิทยาลัย และชาติต่อไป
 - 9) เป็นโรงเรียนน่านำร่องของชาติ
 - 10) ในอนาคต E-School สามารถยกระดับเป็น Faculty of Learning ได้
- อุปนายกสภามหาวิทยาลัยแจ้งว่าผู้บริหารของ มจร. มูลนิธิ และโรงเรียนได้หารือกันแล้ว เห็นว่าวิธีการที่เสนอมามีเหมาะสมที่สุด

มติ อนุมัติตามข้อเสนอที่ 1 และ 2

4.6 ขออนุมัติยืมเงินมหาวิทยาลัย

ตามเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณประจำปี การขออนุมัติใช้เงินเหลือจ่ายหรือเงินสะสมของมหาวิทยาลัยเป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัย หน่วยงาน 2 แห่งจึงได้เสนอขออนุมัติยืมเงิน ดังนี้

4.6.1 ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจะดำเนินการพัฒนาจัดการศึกษาด้านคอมพิวเตอร์ แต่คณะไม่มีทุนสำรองเพียงพอที่จะสนับสนุนกิจกรรมดังกล่าวได้ จึงมีความประสงค์ขอยืมเงินจากมหาวิทยาลัยจำนวน 1,000,000 บาท เพื่อจัดซื้อครุภัณฑ์ด้านคอมพิวเตอร์ 22 ชุด โดยกำหนดใช้คืนภายในระยะเวลา 5 ปี ดังรายละเอียดแนบท้ายวาระ

มหาวิทยาลัยได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่าสามารถให้คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมยืมเงินจำนวนดังกล่าวได้จากเงินสะสมของมหาวิทยาลัย

มติ อนุมัติตั้งเสนอ

4.6.2 ศูนย์ CAD/CAM/CIM คณะวิศวกรรมศาสตร์

ศูนย์ CAD/CAM/CIM ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ได้รับครุภัณฑ์จากโครงการเงินกู้ของธนาคารโลกเพื่อการจัดซื้อครุภัณฑ์ จำนวน 930,943.82 US\$ ครุภัณฑ์ที่ได้รับส่วนมากเป็นครุภัณฑ์เกี่ยวกับ computer จำนวนกว่า 120 เครื่องและอื่น ๆ ทั้งนี้ทางศูนย์ฯ ยังขาดงบประมาณในการปรับปรุงห้องจัดหาโต๊ะเก้าอี้ และระบบ Network ที่จะติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ดังนั้นจึงมีความประสงค์ขอยืมเงินมหาวิทยาลัยเพื่อปรับปรุงสถานที่และระบบ Network ดังกล่าวจำนวนเงิน 3,500,000 บาท โดยมีแผนคืนเงินภายใน 8 ปี ดังรายละเอียดแนบท้ายวาระ

ความเห็นของมหาวิทยาลัย

1. โครงการดังกล่าวมีความสำคัญที่จะช่วยสร้างความสามารถของวิศวกรในการวิเคราะห์และออกแบบ ทั้งยังสนองนโยบายและวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยที่จะเป็น Profit Center และในอนาคตจะเป็นแหล่งรายได้ของมหาวิทยาลัย

2. มหาวิทยาลัยสามารถให้คณะวิศวกรรมศาสตร์ยืมเงินจำนวนดังกล่าวได้จากเงินสะสมของมหาวิทยาลัย โดยมีเงื่อนไขให้ใช้เงินจากคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่มีอยู่ก่อน หากคณะฯ มีไม่พอจึงใช้เงินยืมจากมหาวิทยาลัย

กรรมการมีข้อคิดเห็นว่าคณะใดมีกองทุนพัฒนาคณะควรายืมเงินจากกองทุนก่อน แต่เนื่องจากกองทุนคณะวิศวกรรมศาสตร์มีเงื่อนไขให้ใช้เงินได้เฉพาะดอกผล ซึ่งได้จัดสรรไปเป็นทุนพัฒนาอาจารย์หมดแล้วจึงต้องยืมเงินจากมหาวิทยาลัย

มติ อนุมัติในหลักการยืมเงินจากมหาวิทยาลัยเพื่อดำเนินการดังกล่าว โดยมีเงื่อนไขให้ใช้เงินจากคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่มีอยู่ก่อน หากคณะฯ มีไม่พอจึงใช้เงินยืมจากมหาวิทยาลัย

วาระที่ 5 เรื่องเสนอเพื่อทักท้วง-รับทราบ

5.1 รายงานสถานภาพการเงินของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยขอเสนอรายงานสถานภาพการเงินของมหาวิทยาลัยประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2544 มาตั้งเอกสารแนบท้ายวาระ

มติ รับทราบ

นัดประชุมครั้งต่อไป วันพฤหัสบดีที่ 19 เมษายน 2544 เวลา 14.30 น.

เลิกประชุม เวลา 18.30 น.

(รศ. ดร. อภิชาติ เทอดโยธิน)

เลขานุการ

สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี